

AFKLAPPA, v. a. 1. (boktr.) Medelst borste taga korrektur-aftryck af något, som skall tryckas, men ännu icke blifvit slutadt i press. *A. ett korrekturen, en kolumn, ett ark, en spalt.* — Äfv. *Klappa af.* — *Afklappande*, n. 4. o. *Afklappning*, f. 2.

AFKLARA, v. a. 1. Småningom klara. — Äfv. *Klara af.* — *Afklarande*, n. 4. o. *Afklarning*, f. 2.

AFKLARNA, v. n. 1. Småningom klara. — *Afklarnande*, n. 4.

AFKLIFVA, v. n. 3. (böjes som *Klifva*) 1) Klifva ned af något. — 2) (föga brukl.) Klifva bort. — Äfv. *Klifva af* (i bem. 2. brukas nästan alltid denna form). — *Afklifvande*, n. 4.

AFKLIPPA, v. a. 2. 1) Med sax afskära. *A. håret af hufvudet på någon. A. två alnar af ett tygstycke.* (Ogentl.) *A. ett ljus*, med ljussax putsa ett brinnande ljus. — 2) Genom klippning i papper, papp o. s. v. afbildas. *A. ett föremål, någons ansigte.* — 3) (fig.) Tvärt afbryta. *A. en persons tal.* — Äfv. *Klippa af.* — *Afklippande*, n. 4. o. *Afklippning*, f. 2.

AFKLYFVA, v. a. 3. (böjes som *Klyfva*) Genom klyfning afskilja. — Äfv. *Klyfva af.* — *Afklyfvande*, n. 4. o. *Afklyfning*, f. 2.

AFKLÄDA, v. a. 2. 1) Taga kläderna af någon. *Betjenten a-ädde honom rocken.* — 2) Taga alla kläderna, utom linnet, af någon. *Kammarjungfrun a-er henne alltid, när hon skall gå till sängs.* — 3) (fig.) Fråntaga, beröfva (med stöd af behörighet och rättmätigt). *A. en hög person dess värdighet och tillar.* — *A. sig*, v. r. 1) Taga kläderna af sig, antingen en del eller alla. *A. sig rock, väst och pantalonger.* När han kom hem, a-ädde han sig och gick till hvilat. — 2) (fig.) Afsäga sig. *A. sig all byggsel, alla menckliga känslor.* — Äfv. *Kläda af.* — *Afklädande*, n. 4. o. *Afklädnings*, f. 2.

AFKLÄMMA, v. a. 2. 1) Genom klämning afbryta. — 2) Genom klämning afskilja en del ifrån ett helt. — Äfv. *Klämma af.* — *Afklämmande*, n. 4. o. *Afklämning*, f. 2.

AFKNÄCKA, v. a. 1. 1) Genom knackning afbryta. — 2) Genom knackning afskilja en del ifrån ett helt. — Äfv. *Knacka af.* — *Afknackande*, n. 4. o. *Afknackning*, f. 2.

AFKNÄPPA, v. a. 1. Göra knappare, afminska, afkorta. *A. rationerna för soldaten.* Brukas äfv. neutralt, t. ex.: *han börjar a. på lönen, kosten, o. s. v.* — Syn. Se *Minska*. — Äfv. *Knappa af.* — *Afknappande*, n. 4. o. *Afknappning*, f. 2.

AFKNÄPRA, v. a. 1. Knaprande afäta något. *A. kanten på en hård skorpa.* — Äfv. *Knäpra af.*

AFKNIPA, v. a. 3. (böjes som *Knipa*) 1) Med tång o. d. afbryta (t. ex. en järntråd). — 2) Med tång o. d. afbryta ändan af något eller skilja en del ifrån ett helt. — 3) Med fingrarna afnyta. — 4) (fig. fam.) Genom list och bedrägeri afhända. *Han afknep mig 10 R:dr.* — Äfv. *Knipa af* (bättre i bem. 4.). — *Afknipande*, n. 4. o. *Afknipning*, f. 2.

AFKNYTA, v. a. 3. (böjes som *Knyta*) Genom knytning afskilja eller afslita. — Äfv. *Knyta af.* — *Afknytande*, n. 4. o. *Afknytning*, f. 2.

AFKNÄCKA, v. a. 2. Genom knäckning afbryta. — Äfv. *Knäcka af.* — *Afknäckande*, n. 4. o. *Afknäckning*, f. 2.

AFKNÄPPA, v. a. 2. 1) Aflossa någonting, som är påknäppt. — 2) Genom knäppning med

fingeret göra, att någonting häftigt far bort ifrån ytan af ett föremål. — 3) Genom knäppning afbryta. — Äfv. *Knäppa af.* — *Afknäppande*, n. 4. o. *Afknäppning*, f. 2.

AFKOK, n. 3. (läk. o. kok.) Vätska, som blifvit afkokad af något ämne. *Göra a. på kamomillblommor.* — Syn. Se *Dekokt*.

AFKOKA, v. a. 1. (läk. o. kok.) Genom kokning i vatten utdraga saften, musten af ett ämne, en ört. — *Afkokande*, n. 4.

AFKOKNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afkokar. — 2) Se *Afkok*.

AFKOLA (o. har slutet ljud), v. n. 1. (fam.) Dö. Bättre *Kola af*.

AFKOMLING, m. o. f. 2. En, som härstammar ifrån en viss uppgifven person eller släkt. *Gustaf Wasas a-ar. Hon är en a. af den urgamla Brahedätten.* — Syn. Se *Ättling*. — Ordet brukas, icke rätt väl i bem. af barn. Någon gång nyttjas det äfven om djur, isynnerhet hästar och hornboskap, vid stuterier och holländerier.

AFKOMMA, f. 1. sing. Afkomlingar af menniskor eller djur. — Syn. Aföda, Afvel, Efterkommande, Barn, Ättlingar.

AFKOMST, c. 3. sing. (föga brukl.) Se *Afkastning*.

AFKOPIERA, v. a. 1. Se *Kopiera*. — Äfv. *Kopiera af.* — *Afkopierande*, n. 4. o. *Afkopiering*, f. 2.

AFKOPPLA, v. a. 1. Taga (hundar) ur kopplet. — Äfv. *Koppla af.* — *Afkopplande*, n. 4. o. *Afkoppling*, f. 2.

AFKORTA, v. a. 1. 1) Förminska i längd, göra kortare. *A. en klädning.* — 2) Göra afdrag af. *A. något på ens lön.* — 3) Förminska genom afdrag, inskränka. *A. ens lön, inkomster.* *A. den föreskrifna tiden för examens afläggande.* — Äfv. *Korta af* (mindre väl i bem. 2. o. 3.). — Syn. Se *Minska*. — *Afkortande*, n. 4. [Afkortat.]

AFKORTNING, f. 2. 1) Handlingen, då man afkortar. — 2) Sjelfva det afkortade, afdragna. *Hundra R:drs a. på lönen.* — 3) (kameral.) Viss eftergift af räntor och utskylder. [Afkortning.]

AFKORTNINGSLÄNGD, f. 3. (kameral.) Förteckning öfver alla inom loppet af ett uppbördsår förefallande extraordinarie afkortningar.

AFKRATTA, v. a. 1. 1) Genom krattnings jemna (t. ex. en trädgårdssäng). — 2) Genom krattnings bortföra. *A. skräp ifrån en blomster-rabatt.* — Äfv. *Kratla af.* — *Afkrattande*, n. 4. o. *Afkrattning*, f. 2.

AFKRYPA, v. n. 3. (böjes som *Krypa*) Krypa bort ifrån ytan af något. — Bättre *Krypa af.* — *Afkrypande*, n. 4.

AFKRÄFVA, v. a. 2. (föga brukl.) Kräfva något af någon. *Han a-fde mig sin fordran.*

AFKRÖKA, v. a. 2. Genom krökning afbryta. — V. n. Göra en krökning, vika af. — Äfv. *Kröka af* (i v. n. nästan ensamt brukligt).

AFKRÖKANDE, n. 4. Handlingen, då man afkröker.

AFKRÖKNING, f. 2. 1) Se *Afkrökande*. — 2) Krökning, krok. *Vid vägens a.*

AFKULLRA, v. a. 1. Genom kullrande aflägsna något ifrån ytan af ett föremål. — V. n. Med en kullrande rörelse lemna ytan af något. — Äfv. *Kullra af.* — *Afkullrande*, n. 4. (för v. a.) *Afkullring*, f. 2. (för v. n.).

AFKUNNA, v. a. 1. Högtidligen uppläsa (dom, utslag eller lysning till äktenskap). — Syn. Af-säga. — *Afkunnande*, n. 4.